

nézve szükség volna; így azután az állam kiadásai igen magasra emelkednek s mi legnagyobb baj, ha nagyon sok bírót kell az állannak alkalmazni, bizonyára több akad között: selejt es.

Hanem, ha azt akarja elérni a törvényhozás, hogy kevesebb és jobb bírák legyenek, s a jogélet mégis szabályos merdebe vezetthessék: akkor az önkéntes bíráskodást jó lesz elválasztani a per-folyamtól, s a perenkívüli minden jogügyleteket a közjegyzői intézményhez utasítani; akkor azután a bíróságok is meg-mustrálhatók, s a közjegyzők is megél-hetnek, s mi legfőbb: a jogélet folyama biztosan fejlődhetik a jogállamban, a felek biztosabban, gyorsabban, s olcsóbban ren-dezhetik jogviszonyaikat, s az állam kia-dása milliókkal apadhat.

A Jászok kerületek közgyűlése

májushó 11-én és következő napján.

Programmunkhoz híven minden köz-érdeku ügyet megemlíteni, sőt erőnkhez mértten támogatni is kötelességünkül válalván, lapunk szük kerete megköveteli, hogy a lehető legrövidebben, — de érthe-tőleg és velősen beszéljük meg az elő-forduló ügyeket.

Azért e közgyűlésnek a hetvenes számokig emelkedett tárgyai közzül csak a legfontosabbakat emelendjük ki, s ily-kép csak a legérdekesebb mozzanatokot említendjük meg.

A közelebbi közgyűlés jelenen és helyesen kezdődött.

Jelenen, mert az alkaptányi je-lentés ügy szerkezetre, mint irányra s tar-talmának reálisságára nézve ezen epitetont a legtágasabb és legnemesebb értelemben megérdemelte. És a közgyű-lés általános helyeslésével is találkozott.

Helyesen, mert főgyámúl a köz-becsületben és szeretetben álló Farkas Ferenc, e tehetséges és ügybuzgó férfi, újból egyhangulag megválasztatott.

Ánda a verőfényes kezdetet szörnyü vihar követé.

Következett a közmunka-ügy.

Felolvastattott a Jászberény-Jákó-halmá-ra tervezett új országu építése tár-gyában kiküldött bizottság jelentése. E jelentés igen mérsékelt, de komoly és erélyes hangon megrovja az előbbi kerü-leti tisztikarnak e tárgybani intézkedé-seit. És miután ezen új út építtetésére 140 ezer frtnyi költség van előirányozva, az egész e célra egybegyűjtethető öszveg pedig az 50 ezer frot alig haladja meg, — nyíltan hangsúlyozza, hogy ezen tervezett út készítteteése a pénzhány felette fontos akadályába ütközik.

Ezen jelentést Sipos Orbán kerületi képviselő igen szigorú hangon támadá meg, az illető bizottság eljárásának tisz-taságát gyanúsítván.

E bizottság tagjai Balogh Imre al-kaptány, Szivák Imre ker. aljegyző, és Horkay Péter ker. főmérnök.

E gyanúsító megtámadásra Balogh Imre alkaptány a férfiüi öntudatosság ne-mes hevélével, s a sértett önértzet méltó felgerjedésével felelt, s a gyanúsítást a legerélyesebben visszautasítá.

Szivák Imre hasonló értelemben szó-lalt fel, sőt felkérte támadó urat, hogy vagy — a netalán kezeiben lévő okmá-nyok alapján — az illető bizottság és egy-szersmind ker. tisztviselők ellen vizsgá-latot kérjen, vagy vádját — mint levegő-ből kapottat — vonja vissza.

Váry Szabó István Halas városa köz-ti-zetelemben álló jeles polgármestere az e vita közben föllázadt kedélyeket lecsilla-pítandó, igen higgadt s mérsékelt hangon kérte fel az elnököt Főkapitány urat, hogy Sipos Orbán urat — ha van alapja, a vád benyújtására, vagy ellenesetben annak visszavonására szólítsa fel; az eré-lyes elnök ezt meg is tevő, és Sipos Orbán visszavoná gyanúsítását, —

A közgyűlés pedig az eddigi bizott-ságot ezen ügy eldöntésével teljhatalom-mal ruházta fel.

Szomorú egy pillanat volt ez!

Bebizonyult, hogy a megrendített bizalom kötelékei, mily hirtelen pattannak szét.

Gyászos mozzanat volt ez! Mert a még nem régen biztos diadalokhoz szo-kott hadvezér kénytelen volt nem az ellen — de saját volt gárdájának — phalanxa előtt letenni a fegyvert.

Végül még a megyék területének új berendezéséről szóló ministeri törvény-javaslatnak a Jászok kerületének érdeklő passusa is szönyegre került, de ezt közelébb önállóan s tüzetesen akarván megbeszélni, ez alkalommal csak annyit említettünk, hogy a Kiskunság érdekében Szivák Imre egy határozati javaslatot adott be, és az el is fogadtatott. —

KIMUTATÁSA

a „jászkerületi népbank és takarékpénztár“ jövedelmének

1873. január 1-től 1873. december 31-ig.

Bevétel.

1 Váltók után befolyt kamatok	11663.43
2 Kezes kölesönök után befolyt kamatok	12176.47
3 Betáblázott kölesönök után befolyt kamatok	5016.69
4 Előlegek után befolyt kamatok	1025.05
5 Késedelmi kamatokból	987.22
6 Különbözeti díjakból	1313. —
7 Házérből	1020. —
8 Díjkövetelésekből	7688.76
9 1872. évről áthoz. kamatokért	4032.87
10 Szelvények után	60. —
Összesen	44983.49

Kiadás.

1 Betétek 1873. évi kamatára	12835.36
2 Részvények 6%-os kamatára	3751.20
3 Takarékpénztár 1873. évi decz. 31-ig járó kamatába	3387.10
4 Visszeszám. váltók kamatába	1697.97
5 Tőkeképző betétek 1873. decz. 31-ig járó kamatába	1435.43

6 Tartalék tőke betétek 1873. decz. 31-ig járó kamatába	135. —
7 Nyugdíj alap betétek 1873. decz. 31-ig járó kamatába	52.62
8 Üzleti költségre	949.10
9 Házbérre	232. —
10 Napi biztos díjakra	654. —
11 Felszerelés 10% levonása	486.37
12 Értékpapír után kamatokra	1176.35
13 Visszafizetett kölesondij	200. —
14 Tisztelet díjakra	160. —
15 Jövedelmi adóra	667. —
16 Sorsjegy különbözet	57. —
17 Tiszti s szolgáló fizetésre	4817.13
18 Előre felvett kamatokért	2991.09
19 Közéleokra	26.40
20 Különbözeti számlára	679.20
21 Dunagözhajózási elsőbbségi kötvény különbözet	680. —
22 Függő tartozásokra	1244.37
23 Tiszta jövedelem	6668.80
Összesen	44983.49

Ifj. Körlaki József m. k., könyvelő.
Szebenyi Máté m. k., pénztárnok.

Ezen jövedelmi kimutatást tüzetesen meg-vizsgáltuk, az üzleti könyvekkel összehason-lítottuk, s mindenben megegyezőnek találtuk.

Kelt Jászberényben, april 24-én 1874.

A számvizsgáló-bizottság részéről:

Liptai Andor m. k., Kléger József m. k.,
Pirkler Adolf m. k., Ifj. Paraj Imre m. k.,
Bartsch Vilmos m. k.

Mi hír hazánkban?

× Vajha már egyszer átgorghatnánk a panasz és keserv hangjairól a legvidámabb allegro-ra, midőn e rovatot töltjük be. De fájdalom, nem csak vidám hangokat nem, de sőt még mindig szomorúbbakat kell hangoz-tatnunk, midőn hazánk sorsáról írunk. A szükség, az általános pénzkalamitás naponta fenyegetőbb alakot ölt. — És a legkétség-bejöttébb és szomorú, e zaklatott helyzetben az, hogy a reménynek legparányibb csilláma ehol sem mutatkozik. A kormány, sőt az országggyűlés is (természetesen csak a többség) angolos flegmával nézi a minden pillan-atban nagyobbodó veszélyt, holott itt volna a végső idő, legerélyesebb rendszabályokhoz nyulni. Hogy mi lesz ennek a helyzetnek a vége, azt megjósolni képteleneknek érezzük magunkat, annyi azonban bizonyos, hogy jó vége nem leend, de nem is lehet. Caveant Consules!

× A keleti vasut ügyében nagyban folynak a vizsgálatok. Az egészben kettő feltűnő, és pedig, hogy: Lónyay — ha nem is okmányokkal — de holmi iratkákkal bizony-gatja, miszerint ezen ügyben ő ártatlanabb a Dinorah-féle fehér báránynál (Hiszen Di-norában nem bírány, de kecske szerepel. A szedő. Auch gut! — a szerkesztő) És, hogy Tisza s Kerkápolyi ministerek, a helyott, hogy az ez ügyben megidézés következtében megjelentek volna, — mint egy genialis jour-nalistának mondja: O l a s z o r s z á g b a n még csak most szedik azt a fű-gét, a mit majd a keleti vasut ügyben fel fognak találni. Kelle-ehhez Kommentár?

+ A katolikus clerus főpásztorai in corpore 40 ezer frot ajánltak meg ez évre s a következő két évre pedig 50—50 ezer frot a hazai tanintézetek rendes szükségleteire, és pedig minden feltétel, minden bármily irá-nyú vagy természetü ígélet kikötés, szóval

a felekezetségi irány minden legkisebb érzélete nélkül. E tett halhatatlanná tette főpapjaink díszes koszorúját.

× Azon honfiai törekvéseiből, hogy honleányaink olvasásztaláról a nélkülözhető külföldi lapokat hazai közlönyainkkal szoríthatjuk ki, a „Magyarország és a nagyvilág“ című díszes kiállítású képes hetilapot, mely a hasonló szakmánya német — fájdalom még nálunk is nagyon elterjedt — lapokkal kiállja a versenyt, hetenként szíves készséggel ajánlandjuk olvasó közönségünk s főképp a szőpnelem figyelmébe az által, hogy a hetenként megjelenő lap tartalmát röviden ismerttetendjük:

A „Magyarország és a Nagyvilág“ május hó 17-én megjelent 20-ik számának tartalma:

Képek: A külügyminisztérium két osztályfőnöke. — Bilbao. — Galambok pajtása. — Párisi madár-vásár. — Turgonyev Iván. — A vaspálya negyven évvel ezelőtt.

Szöveg: A külügyminisztérium két osztályfőnöke. — Anyámhoz. (Költemény.) — Bilbao. — Galambok pajtása. — Párisi madár-vásár. — Turgonyev Iván. — Az énekesek. (Turgonyev Ivántól.) — A vaspálya negyven évvel ezelőtt. — A fővárosból. (Tárca Porzótól.) — A hali sejtája. — Egy fáradt ember naplójából. (Folyt.) — Különlélek. — Szótalány. — Sakkfeladvány. — Szerkesztői üzenetek.

Előfizetési díj: Negyedévre 2 frt. 50 kr. Évenként minden utánfizetés nélkül 2 díszes jutalomkép. — Az 1864-iki évfolyam oddig megjelent számai még kaphatók.

Városunk s vidékünk ujdonságai.

× A m. kir. pénzügy-minisztérium f. évi 13.513. szám alatt kelt rendeletével azon kisebb földbirtokosok ellenében, kik minden egyéb jövedelmi forrástól elzárva a múlt évi szűk termés folytán fizetésre a mai pénzügyi körülmények között képtelenné váltak — múlt évi 25 frtot meg nem haladó földadójukra nézve f. évi sept. 1-ig a kényszeradóbehajtás felfüggesztetett; — constatáljuk itt az első esetet, mit jótéteménykép Jászberényről a magas kormány érezettni méltóztatott.

× Mint biztosan halljuk, a m. kir. közmunka és közlekedési minisztérium a város közönségének kérelmére megengedte a hatvan-szolnoki vasutvonalba eső „Tápio-Györgyei“ állomásnak „Boldogháza“ névvel felszerelését azon feltétel mellett, ha a névcsere keresztül vitalével járó 138 frtra rugó költséget a város megtéríteni késznek nyilatkozik.

× Örömmel tudatjuk az olvasó közönséggel azt, miszerint már évek óta annyira sürgötött ügynevezett „Csinesa“ bűzhődt posványon álló vízmedernek eltávolítására nézve a tanács végleg határozott, és ezen határozat hova előbb végrehajtani fog.

× A főtéren készített artézi kút mellett levő veszélyes nagy gödörnek, és ugyan ott maig is a tér díszének egyáltalában meg nem felelő 3 db. felállított fenyő szalmak eltávolítására a rendőrség figyelmét felhívjuk.

× Múlt hét folytán tartott városi képviselői közgyűlés igen élénk volt, tárgyát legfőképpen a kőpince koresmai bérleménynek

egy más bérlőre történt átruházási kérdése képezte, a vélemények elágoztak voltak, kik az átruházást az utóbbi szerződés értelmében elfogadták, mások ellenben egy másik vállalkozó azon nyilatkozatát pártolták, a melyben az eddigi bérlői összegben felül évenként 200 frttal tetetett nagyobb ígéret, — a kérdés névszerinti szavazás útján döntött el, és pedig akként, hogy a nagyobb ígéret elvetett. Ezen rákféle gazdálkodás, mint halljuk, a polgármester öröklődése dacára is keresztülment; a polgármester állása e kérdésben nézetünk szerint correct volt, ez által is megmutatta, miként a város részére gazdálkodni kíván, nem híjjába magának is vagyoni tekintetben helyén van a szénája.

× Az egri érsek f. hó 10-én fog, mint már előbb jeleztük, székvárosunkba érkezni; az előleges intézkedésekből azt következtetjük, hogy fogadtatása a városhoz méltó ünnepélyességgel fog végebe menni. Igen helyesen teszi Jászberény, e tekintetben üdvözlőjük is, mert megnyerői kíván jövőre oly férfit, akinek országosan ismert — különösen a humanus intézmények létesítésében már anyai érdemeket szerzett jótékonyágát legközelebb is volt alkalom érezni, amennyiben a cholera árvák közül az általa tett adományból 7 jászberényi árva per 60 ft. 50 krral részesített is, mely nemes tett méltó, hogy nyilvánosságra hozassék.

× A napokban a jászberényi első zenabanda rendeztetett, igen jó erőkből van összeállítva, primásnak Bunkó Ferencz fiatal jeles zenész nyeretett meg és szerződötetett, ideje is már, hogy a mostani szomorú időkben bánatunkat alkalmaslag legalább jó zene mellett üzzük el.

× A jászkon kerületek megrendelésére, mint halljuk, egy igen czélszerű és fényesen kiállított vízfeleskendő megérkezett, és nyilvánosan fog megpróbáltatni. Hiszszük, ha a városi hatóság a kísérleten jelen lesz, a mostani rozzant vízfeleskendők mellé gondoskodni fog legalább egy ilyen beszerzéséről; talán az sem lenne czélszerűtlen, ha minden tízed részére vásároltatnék egy.

× A vízfeleskendőkről beszélvén, kapcsolatosan megemlítjük, miszerint a már egy ízben megalakult önkéntes tűzoltó-egylet — kevés ajánlkozó, illetőleg jelentkező lévén — végleg nem szervezkezhett; azért felhívjuk különösen a fiatalság figyelmét, hogy ezen eszme létesítésében segédkezet nyújtani igyekezzenek; az ügy élén oly férfi áll, miként, ha a kellőkép támogatatik, — az ige testté váland, és e mindenhogyan ügyűdősnek bizonyult intézményt létesíteni is tudja.

× Városunkban még e hó 11-én kellett volna a muzeumnak megayittatni, de fájdalom, elmaradt az bizonytalan időre. Kezdünk tartani attól, hogy e nagy tüzzel kezdett ügy is végkép elmaradand. — Egyébíránt most az egyszer szeretőnk hamis próféták lenni.

× Kerületének kiváló képzettségű ifja Sz. Imre, kinek közel jövőjéhez elv s pártkülönbség nélkül minden őszinte szívú és lelki jászkuini szép reményeket — s mi azt mondjuk méltán — köt, még e hó 5-én az, az nap tartott Jászberény városi közgyűlésében a polgármesterhez következő interpellációt intézett:

I. Miután tudomásom szerint az u. n. Nádor-vagy Sasos-kert a város köztulajdona, a következőkre kérek felvilágosítást:

a) tudja-e a polgármester ur, hogy ezen kert a legoláhányagoltabb állapotban van,

semmi közpólsában nem részesül, sőt állítólag egyesek abból foglalásokat is tettek?

b) tett-e polgármester ur, vagy a t. v. tanács ezen visszasságok megszüntetésére, — a kert eredeti határainak kijelölésére s megőrzésére kellő intézkedést, — és ha nem tett,

c) szándékozik-e megfelelő intézkedést tenni?

II. Miben áll a városi muzeum ügye?

III. Van-e tudomása a Zagyva parton lévő rondaságokról, a Zagyvába vezetett kloakákról stb.? Mily intézkedéseket tett, vagy szándékozik ezek megszüntetésére nézve tenni?

IV. Mi történt a fakemények lehordását elrendelő felsőbb intézkedéseknek végrehajtására nézve?

V. Végre — amennyiben a fakereskedési telepekre nézve már előbb hozott városi határozatok vannak, — mily intézkedés tetetett azok végrehajtása tárgyában? s miután a fent részletezett kérdések a város külsinjának emelését s városiassá tételét célozzák, tekintve a közel jövő eshetőségeit — mily intézkedéseket vél polgármester ur és a t. tanács arra nézve, hogy Jászberény székhelyisége érdekében azon kellékekkel felruházassék, melyek egy törvényhatósági székhelytől joggal megvárhatók, — elrendelendőknek?

Ezen közérdekileg oly igen fontos interpellatióra akarjunk hinni, hogy polgármester ur tetteket fog felelni.

Csak egy elévülhetlen közmondást ajánlunk szíves figyelmébe: Adj uram, de mindjárt!

× Városunk munkásságban s becsülésben megőszült polgára, képviselője s földbirtokosa id. Szabó József ur hasonnevű fia városi t. jegyző, és szépen képzett fiatal ember, Streitmann András kávé, és derék polgártársunk testi-lelki bajakban ékeskedő Ferike leányát, e hó 19-én oltárhoz vezette. Isten áldása, a szeretet, megelégedés s boldogság angyala lebegjen létük felett.

× E hó 12-én megeredtek az ég csatornái s azóta majd esik, majd borult az idő. Ezen esőnek minden eszpeje áldás volt, s emlékünkbe hozott egy régi adomát. S. gróf rendszeren Bécsben lakott, de azért mindig büszke volt arra, hogy magyar. Egy alkalommal néhány jobbágya felrándult valami panaszos ügyben hozzá. A gróf e derék magyar típusú népfait bemutatá több magas rangú barátjának. Ezek kívánatára fogatán körül járatá őket Bécsben s midőn már a város nagyrészét látva visszatértek a magyar atyafiak, vendégoi s barátai ohajtására felszólítá őket, mennyire becsülnék Bécsot: Bizony kegyelmes uram, szép s gazdag város ez, — szólta a természet egyszerű, de, mint minden magyar pór, természetes józan észszel megáldott fia — bizony, bizony megér ez a Bécs majdnem annyit, mint nálunk egy országos eső. — Ebből az a tanúság, hogy a mi esőnk is ért valamit.

+ Van szerencsénk t. olvasóink figyelmét lapunk mai kis, de érdekes hirdetésére felhívni, amennyiben az abban tett ajánlat szerint bárki is igen előnyös feltételek mellett juthat a jász-kerületi takarékpénztár és népbank részvényéhez.

× Városunk egy köztisztelőben álló családját egy fiatal uri egyén hiu reményei útján aljas rágalommal szennyező be, s miután a vád azt terhelé, ki ebben nemesak részes nem volt, de a ház tisztelője is, figyelmeztet-

jük tehát az érdeklőket s nyilvánosan kijelentjük, miszerint ezen egyén Virág Ignác állatorvos volt, a mit is becsületszavunkkal erősítünk, s szavunkat vissza nem vonva, lovagias elégtételre felkérjük. *)

Hogy áll a világ?

× Németország egységének nagy művében Bismarck neve örökre ott ragyogand, mert azt, mit minden igaz német (de nem nimet) kebel rég óta óhajtott, s annyi nagy ész tervezgetett, de kivinni nem tudott, Bismarcknak, s pedig aránylag igen rövid idő alatt, végrehajtani sikerült. Nem lesz, ugy hisszük, olvasóinkra nézve érdektelen — megtudni azon — kevéssé ismert — mozzanatot, mi a jelenlegi diplomácia legkitünőbb csillagának jelenlegi hatalmát s nagyságát megállapítja. Évekkel előbb Bismarck egyszerű miniszteri titkár volt. Ámde excellentiás főnöke már ekkor észrevehette a lángész, s nemcsak minden fontosabb ügyben bizalmára méltáta, de sőt alkalmat is nyújtott neki rendkívüli tehetségének kitüntetésére. (Ez az excellentiás főnök ritka madár volt!) Egy igen fontos diplomáciai ügyben tehát az akkori külügyérhez küldte Bismarckot, a titkárt. Az akkori porosz külügyér igen derék öreg ur, hanem tetőtől talpig kékvér, vagyis „Junker“ gőgű aristocrata volt. Midőn Bismarck jelentette magát, azt üzené komornoka által, hogy várjon, mert dolga van. Ez Bismarckot méltán bánta, mert jövetkor észrevehette, hogy a hatalmas külügyér egy akkori tábornoki celebritással a nyílt ablakból kidölvé pipázgat. Bismarck tehát szivarra gyújtott, kinyitá az előszobának a külügyér ablaka szomszédságában álló ablakát, s kihajolva a nyílt ablakon elkezdé a szivar kékös füstjét „con amore“ világgá eresztgetni. A külügyér csakhamar észrevehette az előszobája ablakbani aktust. Csengett, s a belépő komorniktól e hallatlan vakmerő tetről felvilágosítást kért; megkapva azt, miután a tábornok egy mellékerombi vonult volna, bebocsátá — a szivarozni merészlő titkárt. — Bismarck megjelent — de nem bókolt földig, mint azt az ily bureau-fele csuszó-mászó állatoeskák tenni szokták, hanem férfias büszke s önértetes fesszésggel üdvözlé a hatalmas külügyért. Ez egészen Bismarck közelébe lépett, s esibukjából nagyot szívta, a füstöt Bismarck arcába bocsátá, kérdezvén, kiesoda legyen voltaképen. Bismarck katonás szigorral minden szemhunyorítás nélkül állta ki a füstfellegot, hallgatott, — s midőn a füst elszorított, ujjai közzé szorított szivarát szája véve, nagyot szitt, s a füstöt a rá szigorral néző hatalmas külügyér arcába fujva, komolyan felelé: Bismarck miniszteri titkár vagyok. E vakmerőséggel határos batorsága — mint előre bocsátottuk, különben jószívű és lelki külügyérnél megtevő azon hatást, mit nemes lelkeknel a férfui batorság előidézni szokott, s a legnyájasabb hangon kért a titkártól bocsánatot előbbi méltatlan viselőteért. Ekkor, mintha Bismarckot kieserítették volna, a mérv fesszéség elűnt s a legnyájasabb, legfinomabb udvaronez lett belőle. A külügyér elkezdé vele hivatalos küldetését tárgyalni, s rövid egy órai együttlést által kismérő a titkár rendkívüli lángészét. Kocsiját előparancsoltatá, Vilmos — akkor még csak — porosz királyhoz hajtatott, magával vive a titkárt. És a király előtt kijelentvén, hogy agg kora miatt a közügyektől

visszavonul, ajánlvá maga helyett oly utódot, ki őt minden tekintetben felülmulandja. És ez utód Bismarck, az egyszerű miniszteri titkár lett.

× Az erős fellegek politikai láthatárunkat is baboríták, a mennyiben az utóbbi időben puskapor szag érzik, vagyis háborús hírek keringenek. Mennyire valószínűnek a jövő mutataandja meg, annyi azonban bizonyos, hogy az angolok — kiknek már természeti növesénél fogva is jó szaglász őrök van — kezdik e puskapor szagának megérzését emlegetni. Russel lord a francia és német hadi készletekre utalva a kamarában, e két hatalom közt mielőbb kiütendő háborút jóslott. Mi pedig attól tartunk, hogy a háborúság majd az angolok közt fog kiütni, ha nálunk folyvást ily hideg, Angliában pedig, mint írják, spanyol meleg leend, mert az angol inkább eltűri a dongó esipészt, mint a nap rendkívüli melegét. Bizony pedig nem ártana ha a „John Bull“ uraimék már valahára akárha egymással összekapnának, hogy végre egyszer már Európa is tőlük kölesönzött flegmával nézhetné, mint zúzzák be kölesönösen őrök a s oldalbordáikat; hiszen ők is évtizedek óta embertelen nyugalommal nézegették, mint pusztítá majd e, majd ama nemzet egymást.

APRÓSÁGOK.

× Sétányunk van, de zöldlombokat, miknek hívós árnyába a nap forró leve elől menekülhetnének — ne reméljünk — ha csak indiánusok módjára csalit s bokrok közt bujkálni nem akarunk; mert a fák legnagyobb része majd elfogyott, majd pedig kiszáradt.

× Irányi Dániel országgyűlési képviselő határozati javaslatot adott be a Házban az általános inség ügyében; azonban a többség azt mellőzendőnek találta, s így jutott az a mi apróságaink közzé.

× Khun közösgyi hadügyminister a harcolhatnám gerjedelmétől izgatva, miután nyílt csatába nem szállhat, hatalmas befolyásával a szegény magyar ember utolsó holmicájá, tápláléka, s ágyneveje ellen megindítá — humillimus szervusza áldott kormányunk által az irtó háborút, mit az adó-executorok, nem törődve inséggel, nem végyonorról, — bakterek által támogatott hősiességgel teljesítenek is. (De már ez aligha az apróságokba való! — A szedő.)

× Halljuk, hogy Bittermann Edét a helybeli gyermek-nyomdának, — az egykori delamerikai rabszolgakereskedők módjára nádpálzával és kutyagakerécsal kormányzó — tulajdonosát, a kokingkinai császár hívta volna meg, hogy dögleletes kigözölgésű mocsárok s pocsolgyáiban dús birodalmában egy — ezen atmosféra, és topografának megfelelő nyomdát állítson, Kokingkinézer ő felségét az adó végrehajtása körül tanítsa meg azon furlangosan adáz modorra, mint keljen a ma feltalokodott lapkiadónak, a tegnap megjelent, s régi praxis szerint a szerkesztő akcidentizáját képező nyílt tér díjjanak kizsárolását megkísérteni. Ha való e hír, mi annak városunk leendő műelőhaladási érdekében annyira örülünk, hogy az ezen Kokingkinai felséges bizalommal megasztelt férfiakat készek leszünk az itten mának maradt utolsó Kokingkinai jérczét és kakast utitársakul megszerezni. —

Kiskunság mozgalma.

× E tárgy ugyan közbejött akadályok miatt kissé elkészt, de nem lévén időhöz köze, mint közérdeklőleg fontos mozzanatot ezennel közöljük:

Jegyzőkönyv.

A **Törvényhatóságok területi rendezése** tárgyában Főlegyházán 1873. évi január 3-ik napján tartott kiskun kerületi értekezletről.

Jelen voltak:

A **Kiskun kerület** községei részéről:

a) **Dorozsmárló**: Kovács Imre fő-, Zádory Károly aljegyző; Nyilassy Ágoston, Czékus Andor, Benke Imre, Czinnor József, községi képviselők.

b) **Halasról**: Szász Károly, jászkun ker. id. tanfelügyelő; Baky József, Deák Péter, ügyvédek.

c) **Majsáról**: Demény József, plébános; Farkas József, főjegyző; Vágássy Gábor, Kis Ferencz.

d) **Szankról**: ifj. László János, főbíró; Baranyay Sándor, jegyző.

e) **Szabadszállásról**: Balogh Imre, alkapitány; dr. Helle János, kiskun ker. főorvos; Szalai Antal, vár. mérnök. Hangyás Imre, főjegyző.

f) **Fülöpszállásról**: Tóth József, kiskun ker. segédkapitány.

g) **Kun-Szt.-Miklósról**: Kerek József kerületi főjegyző, Baky Endre, kerületi alszámvevő.

h) **Lecsházáról**: Boszeny János, főbíró; Jozan Benő, Galambos Antal, főjegyző.

i) **Főlegyházáról**: Mihálovits Béla, kiskun ker. kapitány; Móczár József, polgármester; Szivák Imre, ker. jegyző; Szerolemhegyi Antal, fő-, K. Nagy Antal, Mihálovits Elek, aljegyzők; Molnár Imre, rendőrkapitány; ifj. Szabó János, Kocsis Sándor, Tarjánai József, tanácsnokok; Kalmár József, Szabó Sándor, Szabó Károly, Ring Mihály, Ring Sándor, járásbíró; Roviczky János, tisztii ügyész; Dunay András, Bakos Imre, Fekete Imre, Cserényi Ferencz, Móczár Lajos, Móczár Andor, Várady György, ügyvéd stb. városi és ker. képviselők.

(Folytatjuk.)

Szerkesztői üzenet.

Többen kérdést intézvén hozzánk, hogy a „Jászkunság“ 38-ik számában „Gymnasia munk“ czim alatt megjelent fakarddali hosszias hadonázás minket illet-e? Van szerenesénk határozottan tudatni, hogy minket semmi esetre sem illehet, mert mi az itteni tanárokat fel sem hoztuk lapunkban, sőt fel sem hozhatunk, miután személyesen csupán egyet — városunk szülöttjét — a főnök, mivelt és szépen képeztett Sz. K. urat ismerjük, azokról pedig, kiket a Jászkunságban „szellemileg“ ismerünk, ezen intézetünk iránti kegyeletből hallgatunk.

Hirdetmény.

Egyszáz darab Jászkertletti
NÉPBANK-
s takarékpénztári részvény
eladó.

Egy részvény tizenkét havi részletben, részleteként három oszt. ért. frrtal fizethető. Lehet a fizetés 3 havonként is eszközölni.

Bővebb értesítést ad a tulajdonos

Farkas János,
jászberényi földbirtokos.

*) Az e sorokban foglaltakért felelősséget vállal a szerkesztő.